

EEN DANKBAAR MENS

De man gaat naar kantoor
Hij doet zijn werk met zorg
En daarna gaat hij weer naar huis
Hij kookt wat voor zichzelf
Doet de afwas en gaat zitten
In zijn luie stoel

Hij drinkt koffie of thee
Hij leest een boek
Waarin hij verdwijnt
Lezen is zijn lust en zijn leven
Hij doet eigenlijk niets anders
Als hij thuiskomt na zijn werk

Zijn stoel staat voor het raam
Zo kan hij naar buiten kijken
En rustig analyseren
In welk seizoen we leven

De bladeren die langs het raam vliegen
De voorbij dwarrelende sneeuwvlokken
Druppels die langs het venster lopen
Al naar gelang hoe hard het regent

En als de wind tegen het raam beukt
Tijdens een storm of een orkaan
Dan geniet hij van dat geluid
De ramen trillen in hun kozijn

Hij denkt aan woorden
Aan dat soort dingen denkt hij dus
De twee mooiste qua betekenis zijn:

Petrichor

Dat staat voor de zoete geur
Van regen op de droge grond
Na een warme zomerdag
Een lieve, metaalachtige geur
Bijna nostalgisch
Soms meent hij het al te ruiken
Voordat de regen er is
De aarde flirt met de lucht
Middels heerlijk geurende oliën
Geef ons water!
Geef ons leven!

Susurrus

Het rustgevende geluid
Dat de bomen maken
Als de wind blaast door het bladerdak

De blaadjes maken hemelse muziek
Ze ruisen als de zee
Ze vervoeren troost en ontroering
Die dag dat ze samen
Onder die grote boom lagen
Ergens in Rotterdam
Dat de blaadjes toen applaudisseerden
En dat hij daar toen een gedicht over schreef

Hij komt nooit ergens
Hij gaat nooit ergens heen
En weet je wat zo gek is
Als je elke avond hetzelfde doet
Dat je dan niet precies kunt zeggen
Of de tijd nou juist snel gaat of langzaam
Daar denkt hij dan weer over na

Vanavond is hetzelfde
Als gisteravond was
Het ontbreekt hem aan niets
Hij is een dankbaar mens